

עת"א 23548/06/15 - איסלאם אבו אחמד (אסיר), נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 יולי 2015

עת"א 23548-06-15 אבו אחמד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

העותר

איסלאם אבו אחמד (אסיר), ת"ז 200581981

ע"י ב"כ עו"ד מיכל דויד וכו"ד ליאור דויד

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

בפנינו עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת ועדת השחרורים שמקום מושבה בכלא דמון, וועדה בראשות כב' השופט (בדימוס) ח' שילוני, שניתנה ביום 9.6.15, לפיה נדחתה בקשת העותר לשחרורו המוקדם על תנאי ברישיון.

יצוין כי עתירה זו הינה המשך לעתירה קודמת שנדונה בפנינו, עת"א 19804-05-15. שם דנו בבקשת היועץ המשפטי לממשלה לבטל החלטה קודמת של אותה ועדת שחרורים, אשר הורתה על שחרורו המוקדם של העותר. ביום 14.5.15 ניתן פסק דין, במסגרתו קבענו כי חומר מודיעיני הקושר לכאורה את העותר לארגון פשיעה לא הובא בפני הועדה, והורינו על החזרת הדיון לוועדה, כדי שיוצג החומר המודיעיני לעיונה באופן שיאפשר לה לשקול את האמור בו. ועדת השחרורים אכן התכנסה, עיינה בחומר מודיעיני והחליטה לדחות את בקשתו של העותר. מכאן העתירה שבפנינו.

בדיון בפנינו טענה באת כוחו של העותר, כי למעשה ועדת השחרורים דנה שוב באותו מידע אשר היה בפניה בעבר, ולא הובא בפניה כל נתון חדש המצדיק לשנות את החלטתה הקודמת. נטען כי העותר למעשה קשור באופן עקיף למשפחת חירי, וזאת בקשרי נישואין עם אישה שהיא קרובת משפחה של אותם גורמים. ואולם נטען כי למעשה אין לעותר עצמו חלק בארגון הפשיעה, ולמעשה לא הוצגו כל מידעים רלוונטיים בפני ועדת השחרורים. עוד מוסיפה ב"כ העותר כי העותר מצוי כעת ערב שחרורו המלא. שחרור מוקדם יאפשר להעמידו בפיקוח ולשלב בטיפול, בעוד שאם ישלים את כל מאסרו (העתיד להסתיים בספטמבר הקרוב) ישוחרר ללא כל ליווי ופיקוח, ומכאן שהאינטרס הוא לשחררו בשחרור מוקדם.

ב"כ המשיבה טוענת כי יש לדחות את העתירה, מאחר ומדובר בהחלטה סבירה המבוססת על מידעים המצביעים על קשרים שיש לעותר עם ארגון הפשיעה.

לאחר שבחנו שוב את כל החומר המודיעיני, לרבות עדכון חומר מודיעיני מיום 4.5.15, חומר אשר לא היה בפני הועדה הקודמת ואף לא בפניו בדיון בעתירה הקודמת, סבורים אנו כי יש לדחות את העתירה.

בטרם נתייחס להחלטת הועדה ולחומר המודיעיני, נזכיר את הכללים החלים על היקף התערבותו של בית משפט מנהלי בהחלטות ועדת שחרורים, כפי שפורטו בשורה של פסקי דין, ובהם גם רע"ב 3686/10 **סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים**, (טרם פורסם, ניתן ביום 9/12/10):

"יודגש כי בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה, אלא הוא בוחן את החלטת הוועדה כהחלטה מינהלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תיעשה רק במקרים בהם קמה עילה מאלה המאפיינות את המשפט המינהלי כנגד החלטת הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: ע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 871, 838 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))."

כפי שצינה ועדת השחרורים בהחלטתה האחרונה מיום 9.6.15, אמנם התנהגות העותר בכלא תקינה, ואולם מהמידעים העדכניים שהוצגו עולה כי נשקפת מסוכנות משחרורו של העותר, וזאת עקב מעורבותו הפעילה בארגון פשיעה. לא מצאנו מקום להתערב בקביעה זו, שמעוגנת במידעים העדכניים שהוצגו לעיון הועדה ולעיונו.

נוסיף עוד כי מעבר למסוכנות הנשקפת מהעותר, וזאת עקב קשרים כאלה ואחרים עם בני משפחת חירי ומעורבותו בפעילות ארגון הפשיעה (קשרים שעלו במידעים בפירוט רב, הן מהשנים 2013, 2014 וכן ממידע עדכני), הרי שעולה מהמידעים שגם נשקפת סכנה לעותר עצמו ולאחרים בסביבתו הקרובה, וזאת ככל שישוחרר ממאסר (ראו לעניין זה במיוחד מידע מס' 1673552 מראשית חודש מאי 2015).

מכאן שהחלטת ועדת השחרורים, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם, היא החלטה אשר התקבלה בהתאם לסמכותה של הועדה, בהתבסס על תשתית ראיות מנהליות סבירה ומטעמים ענייניים וסבירים. בנסיבות אלו אין עילה להתערב בהחלטה.

ערים אנו לעובדה כי העותר עתיד להשתחרר ממילא ממאסרו בתוך פרק זמן של כחודשיים ומחצה. מכאן שלכאורה כל אותה מסוכנות עלולה להתממש בתוך פרק זמן שאינו ארוך. עם זאת, אין בכך כדי להקים עילת התערבות בהחלטת ועדת השחרורים, אשר כאמור, היא החלטה סבירה ובמיוחד בשים לב להוראות סעיף 3 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, הקובע כי תנאי מוקדם לבחינת שחרור הוא שועדת השחרורים תשתכנע כי אין בשחרורו של אסיר כדי לסכן את שלום הציבור.

אשר על כן ומכל הטעמים שפורטו, אנו דוחים את העתירה.

החומר החסוי שהוצג לעיונו סומן בחותמת האב"ד, יוחזר לפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר יידרש.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ה,
01 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.

**רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]**

**אברהם אליקים,
שופט**

בטינה טאובר, שופטת